

Ahoj Mistryně.

Ahoj!

Mám otázku: ve své práci používám velice mozek a někdy, když jsem velice zaneprázdněn, zdá se jak kdyby mozek nemohl přestat přemýšlet.

Ano.

Takže, když medituji, stále se mi vynořují myšlenky spojené s mou prací.

Jistě.

A někdy přijdu na řešení některých pracovních problémů, ale je pro mne velice těžké hluboce se soustředit, takže bych rád dostal nějakou radu, jak se vypořádat s těmito rušivými myšlenkami spojenými se zaměstnáním?

Chápu vás, drahý.

Je to skutečně hrozné.

Chápu.

Soucítím s vámi.

Tento problém postihuje mnoho z nás a většinu lidstva.

Proto umíráme mladí, jsme bídní, jsme nemocní, jsme vyčerpaní, třebaže jsme Všemohoucí.

Protože nás mozek stahuje dolů a společnost nám dává komplikace do naší malé kapacity výpočetního mozku, a někdy se prostě stává přetížený.

Dobrá, co děláte za práci?

Můžete ji vůbec změnit?

Přemýšlel jsem nad tím

Nevím, zdali bych ji měl měnit, či ne.

Dělám druh

ekonomické analýzy, jako analyzování spousty dat a psaní zpráv.

Dobrá.

Takže můžete, změnil-li byste vaší práci, byl byste schopen dělat něco jiného?

A pomohlo by vám to?

Je to snadné?

Můžu se podívat po jiných zaměstnáních, ano.

Možná se ohlédněte po nějakém jednodušším zaměstnání, pro vydělání si na živobytí, víte, u kterého nebudete muset tolik přemýšlet.

Dobrá.

Byl byste schopný, myslím pokorně nést takový druh méně prestižní existence?

Dobrá. Pokusím se, začnu.

Ano, nevím, jestli se vám to bude líbit.

Ale chápete, to je důvod, proč lidé, někdy lidé, mnoho lidí, shlíží na ty, kteří pracují jako dělníci a tak – což je někdy taky vyčerpávající, fyzicky – nebo nějakou prostou práci, za to vám to osvobodí hlavu.

Nebudete muset tolik zapínat svůj mozek a tak budete více v klidu.

Tak o tom přemýšlejte.

Dobrá, děkuji Mistryně.

Rádo se stalo.

Je mi vás velice líto a mnoha z nás, ano.

Mám další otázku.

Samozřejmě.

Je to na téma jak nakládat se vztahem v zaměstnání.

Nedávno jsem pracoval na projektu a klient byl velice náročný a někdy dokonce nerozumný.

Ano.

Nechal nás pracovat velice dlouhou dobu (Ano.)

a pak nás někdy obvinil z chyb, dokonce, i když to nebylo naší vinou. (Ano.)

Naši spolupracovníci a já jsme se velice rozčílili a, prostě, mluvili jsme o něm špatně a byli velice konfliktní, (Ano.)

ale cítil jsem, že to nepomáhá, jelikož to vytvářelo velice negativní atmosféru. Takže jsme se snažili zůstat pozitivní, snažili se pochopit, proč má takové nároky a také jsme se snažili, aby pochopil on nás.

Ale nějak jsem měl ve svém srdci velice nelehké cítění vůči němu, ne nenávisť, ale prostě jsem ho neměl rád.

Prostě nevím, s naší duchovní praxí, máme s lidmi zacházet s láskou, přestože jsme se dočkali špatného zacházení z jejich strany?

Chápu.

To je prostě váš mozek, který tak reaguje na tuto zvláštní situaci.

Není to tak, že by ho vaše srdce nemilovalo.

Vaše srdce je odlišné; váš mozek je odlišný, dobrá?

Hodně používáte svůj mozek, takže když

jednáte s lidmi,
také používáte mozek.
Mozek je „oko za oko,
zub za zub“, ano?
Srdce je jiné.
Máte lásku,
jde jen o to,
že užíváte mozek, dobrá?
Snažte se příště zapojit
své srdce.
On má také své problémy.
Kterým nerozumíte.
Jeho žena, možná se s ním
rozvádí, nebo má roztržku
s někým jiným, a pak přijde
a vyleje si to na vás, ano?
Dobrá.
A vy tam pracujete
jako šílený
a pak se tam objeví,
nevědic nic o vaší práci,
o vaší koncentraci,
o vašem úsilí a prostě
to na vás vylije pro nějaký
důvod, čistě proto, že
je také zavalený.
Je také deprimovaný a
také pod tlakem,
možná vyšší šéf,
možná jeho žena,
či jeho dcera,
jeho děti...
Víte, že
svět neustále
doléhá na každého a jako
následek vyvíjíme
tlak mezi sebou.
A to je ten problém.
Takže možná
během meditace,
se mu snažte poslat lásku
a říci mu: „Přeji ti jen to
nejlepší a abys byl brzy
více osvícený,
abys nemusel čelit
vší té frustraci
a hněvu“
a poté meditujte.
A snažte se
ho pochopit, to,

že má také problémy.
Ano.
Nevíte, že
moji sousedi mi někdy
dělají problémy
pro nic za nic.
Ano, celou dobu.
Skutečně,
když jsem žila sama,
neměla jsem žádné problémy
se žádnými sousedy nebo
s kýmkoliv, ale když
potřebuji mít poblíž
nějaké žáky, aby mi
pomohli s nějakou prací,
protože nemohu vždy dělat
všechno sama.
Kdybych nepracovala pro
vás lidičky
nebo pro celý svět, pak
bych nepotřebovala nikoho.
Ale protože pracuji,
jsem pracující dívka,
tak potřebuji někdy
nějakou fyzickou pomoc
a pak kvůli
jejich karmě,
s karmou souseda,
máme někdy
konflikt,
maličkosti, ale já
se vždy snažím chápat
stanovisko
souseda
a chápu, že to také není
jeho chyba. Je to chyba
mého personálu nebo
mých pracovníků nebo mých
pomocníků, čehokoliv
nebo kohokoliv, kdo přijde
pracovat do mého domu.
Někdy k sobě přitáhnou
takovouto karmu,
a protože je to můj dům,
moje místo,
já jsem uprostřed toho,
chápete?
No já nikdy neviním
druhou stranu.
Vidím ke kořenu

problému a dokonce
jsem řekla nějakému
ze svých asistentů:
„Podívej! Je to tvoje chyba.
Je to tvoje bojovná
karma, která přitáhla
jeho bojovnou karmu...
tento typ reakce
od souseda,
takže se nezlob
na něj ani nebuď rozzloben
ve svém nitru, protože tímto
si vytváříš více karmy
pro sebe a přitahuješ
si na oplátku zase
více bojovné energie –
je to takový koloběh –
a nikdy s tím
neskončíme.
Ano, Mistryně.
Ano.
To není jenom fyzické,
to není jenom mentální,
to není jenom verbální
argumentace.
Má to svůj původ
v karmě a někdy
nemáme schopnost
do toho vidět.
A taky, samozřejmě,
fyzicky řečeno, nebo
jednoduše logicky řečeno,
on sám, šéf nebo kdokoliv,
je stejně tak lidskou bytostí
se svými vlastními
problémy a někdy
má špatnou náladu,
takže cokoliv je poblíž,
jednoduše se na to „vrhne“.
Ano. (Ano. Dobrá.)
Takže mu odpusťte.
A možná jenom
se s ním nehádejte.
Místo toho jenom buďte
zticha, modlete se a opakujte
Svatá jména. Ano?
Děkuji velice pěkně,
Mistryně.
Někdy
jenom vybuchne

a pak později
se cítí hloupě, protože
jste neodpověděl
a nereagoval, a pak
se cítí špatně,
přijde a omluví se.
Kdo ví? Mám pravdu?
Dobře.
Dobře. Ano.
Pokuste se změnit
vaše hledisko, ano?
K tomu se ještě
jistě přidá i stres z práce.
jistě přidá i stres z práce.
Snažte se změnit
způsob myšlení
namísto změny zaměstnání
nebo změny osoby.
Pokuste se o to.
Ale nikdy nevíte.
Někdy máme s někým
lepší karmu
někdy ne, takže se o to
prostě pokuste, až kým
se to neurovná, dobře?
Správně. Další?
Ahoj sestro!
Dobrá, sestro.
Nazdar Mistryně.
Ahoj.
Pocházím z Tennessee.
V Tennessee nemáme
duchovní centrum
Přicházím sem
do Indiany a Kentucky.
Mistryně, cítím,
že moje praxe je dobrá.
Mám jenom jeden problém.
Můj manžel si
stěžuje na moje
meditace v noci.
Řekl, že nemůže spát,
když já medituji.
Snažím se meditovat, když
spí, ale stejně...
Chápu.
Povídejte si s ním a on
si na to zvykne, dobře?
On je jenom tak zvyklý
spát po vašem boku,

že když tam nejste,
pravděpodobně cítí
prázdnost a chlad.
Dejte mu teplý balík
nebo tak něco.
Řekněte mu: „Drž se toho,
kým budu pryč, hodinu nebo
tak a já brzy přijdu zpátky,
miláčku. Já tě miluji.“ Ano?
Dejte mu polštář, polštářek
na objímání s nějakou
teplou výplní uvnitř
a řekněte mu: „Tady,
drž se toho.“
Dejte mu pusku a pak
řekněte: „Drž se toho,
půjdu na chvíli pryč, ale
brzy se vrátím.“
Řekněte mu, že
jste ve stresu.
Řekněte mu, že potřebujete
relaxovat nějakou relaxační
technikou, meditací
pro obnovení vaší síly,
abyste mohla sloužit jemu,
rodině a zaměstnání.
Řekněte mu, že to
velice potřebujete.
Řekněte mu, že potřebujete
tento čas na relaxaci, abyste
se zotavila, abyste ho mohla
dále milovat,
sloužit mu
a vykonávat své zaměstnání
Dobrá, řekněte mu to. Dobře?
Dobře, děkuji, Mistryně.
Ale předtím než půjdete,
ujistěte se,
že ví, že ho milujete.
Řekněte mu každou noc,
že ho velice milujete
a že
to musíte dělat.
Víte, jednejte s ním jako
já jednám se svým psem.
Ano, opravdu.
Musíte ho obejmout –
já musím obejmout mé psi
každou noc a říct
jim dobrou noc a to všechno.

A když odcházím,
každý z nich 10, 5 minut
visí z mé postele
a dělají cokoli a pak
se teprve uloží ke spánku.
Říkám jim, že je miluji
a pokaždé, když jdu ven
jim říkám:
„Starejte se o můj dům,
budu brzy zpátky.
Velice vás miluji,
ale maminka musí jít
pracovat.“
A oni jsou v pohodě.
Musíte mu to říct.
Ujistěte se, že ví, že
ho milujete.
Celou dobu
mu říkejte, že ho milujete,
celou dobu, celou dobu.
Kdykoliv si vzpomenete,
říkejte mu to, déle ho líbejte
déle ho objímejte
a říkejte mu, že ho milujete
více než cokoli
na světě, ale že potřebujete
svůj čas na relaxaci.
Jenom ho musíte ujistit
o své lásce.
To je všechno, co potřebuje.
Opravdu, on porozumí.
Musíte s ním mluvit,
dobře?
Každou noc ho obejměte,
polibte ho, řekněte mu,
že potřebujete svůj čas na
relaxaci. Potřebujete to.
Protože každý je jiný.
Řekněte mu, že on je silný
chlapík, možná on to
nepotřebuje, ale vy jo, ano?
Dobře, děkuji, Mistryně.
To je pro vás pro všechny,
pro manželé a stejně tak
pro manželky. Dobrá, další.
Dobrá, Mistryně,
loni se mi narodilo dítě,
a ještě se učím
o rodičovství.
V této oblasti jsem nováček,

tak jsem přemýšlela
jako praktikující,
jaký je nejlepší přístup,
jaký bychom měli mít
v procesu výchovy
našich dětí, protože
si přeji, aby následovala
Mistryni až dospěje.
A dělám si starosti, když
myslím na její budoucnost.
„Co když to neudělá?“
A nejsem si jista, jak
nasměrovat mé
nejlepší úsilí k její
výchově a přitom
se k ní příliš nepřipoutat.
Ne, to je v pořádku,
jako matka jste spojena
se svým dítětem,
to je normální.
Čtete jí příběhy.
Čtete dobré příběhy
o praktikujících
z Buddhistických svatých
knih z Koránu,
z Křesťanské Bible
a z příběhů
z mojí knihy.
Čtete jim to.
Čtete mu
moje učení, i když
si myslíte, že
tomu nerozumí.
Děti rozumí.
Přehrávám kazetu Mistryně.
Ano, to je také dobré,
to je také dobré,
ale před spaním, čtete
příběhy pro dítě,
aby s tím usínali.
A měli by jste jim
číst už ve fázi
početí, měli by jste
to dělat také,
a potom si
na to zvyknou; a
krmte je vegansky a
vezměte je občas na
skupinové aktivity
do centra a tohle všechno.

Zvyknou si
na to už od
dětství. Dobrá?
Děkuji, Mistryně.
Dělejte to nejlepší a
pokud si dítě vybere pro
svůj rozvoj jinou cestu, tak
ho nechte. Je to v pořádku.
Stejně je Budhou.
Děkuji.
Není zač.
Nedělejte si příliš starosti.
Nebojte se.
Dělejte to nejlepší. Ano.
Dobrá.
Další.
Ahoj, Mistryně.
Ahoj!
Moje otázka by byla
o tom, jak vysvětlíte
rozdíl mezi
něčím co je
zbytek karmy,
a něčím co je
možná spíše
zvyk reagovat
určitým způsobem?
Mohu dát příklad –
je z mojí rodiny:
Mám velkou
zodpovědnost, po celý
svůj život
(Ano.) a od té doby, co
jsem se stala zasvěcenou,
se cítím jako, mnohem lehčí.
(Ano.)
Ale potom později,
za jiných okolností,
to stále víc a víc
vypadalo, že chtějí
mou pomoc
a tak jsem se divila –
zejména proto,
že pomoc je více fyzická,
jako udělat
papírování a
pomáhání fyzicky – reaguji
spíše tak,
jak jsem zvyklá reagovat,
protože bych měla být

zodpovědná za dceru
a pomáhat s tím vším,
nebo je to ve skutečnosti
moje odpovědnost
k zakončení kompletní
mojí karmy
s nimi?
No, potřebují opravdu
vás, nebo mají někoho
jiného na pomoc?
Je vaše pomoc opravdu,
opravdu nutná ?
V některých případech ano,
v jiných případech ne.
Dobrá, v „ano“ případech
pomáhejte.
V „ne“ případech, ne.
Ano. Rozumím.
Děkuji Vám.
Rádo se stalo, miláčku.
Někdo další?
Myslím, že je to vše.
Děkujeme, Mistryně.
Moc Vám děkujeme.
Není zač.
Vypadáte velmi dobře.
Mohu říci, že jste
praktikovali velice dobře.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Zdravím, Mistryně.
Zdravím.
Vypadáte tak krásně.
Miluji Vás.
Děkuji vám.
Také vás miluji.
Vím,
že ve Třetím světě (Úrovni)
není karma.
Co zásluhy? –
ve Třetím světě
není možné vytvářet
zásluhy?
Lidé, kteří mají
dobré zásluhy, jdou
do Třetího světa,
není tam ale
nic, jako dávat a brát.
A když vyčerpají
své zásluhy, musí jít
zpět sem.

Vše
ve Třech světech –
Prvním, Druhém nebo Třetím
světě – je pomíjivé.
Takže i když tam bydlíte,
nemůžete tam zůstat napořád.
Když jsme tedy
v lidském světě,
měli bychom dobře
meditovat, abychom
měli spojení
s fyzickým Mistrem
a vnitřním Mistrem, abychom
dokonce, i když půjdeme
do Prvního, Druhého nebo
Třetího světa, dál mohli
studovat s Mistrem
a pak skočit
do vyššího světa.
Když ale nebudete mít
toto spojení, i když budete
nebo nebudete mít zásluhy
zůstat ve Třetím světě,
nemůžete zůstat dlouho.
Ano?
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač. Ano?
Když se dostaneme
do Domova Mistra,
vyvineme si nebo budeme
mít stejné vnitřní kvality,
jako Vy, bezpodmínečnou
lásku a moudrost, Mistryně?
Jistě, jistě. Samozřejmě,
budete stejní.
Stejní, ale jiní,
víte,
stejní, ale jiní,
protože vy neztratíte
svoji individualitu
jako bytost, ale budete mít
stejně kvality,
víte,
dobré kvality. Ano.
Stejně, jako když ukončíte
univerzitu,
pak budete mít
stejnou kvalifikaci,
ale každý student
je samozřejmě jiný.

A budete mít
volbu dělat
různé věci,
jak budete chtít,
budete mít ale stejné
schopnosti. Chápete?
Děkuji, Mistryně.
Není zač.
Moje další otázka,
vím, že náš duch
nikdy neumírá,
existují ale
nějaké okolnosti,
speciální okolnosti,
že bude stvořena
nová duše, nebo je nějaké
dané množství duší,
které jsou
od počátku stvořeny,
od Počátku?
Většina duší je starých,
již stvořených,
příležitostně ale
přichází nějaké nové duše.
Nové ale staré,
staré ale nové.
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač.
Moje poslední otázka
je osobní.
Mistryně, někdy
zažívám
něco jako obrovský
vnitřní tlak.
Věřím, že to může být
z lásky,
milující péče,
očekávání
od jiných praktikujících.
Oni mě tak milují, že
mají pocit, že bych měla
věci dělat jistým způsobem,
někdy mám ale pocit,
že je ten tlak tak velký,
že ho nemohu unést.
Nedá se to vydržet, že se má
duše může rozbít na kousky.
Bože!
Já ale vím,
že mě milují,

že o mě pečují, ale někdy
jsem byla tak naštvaná,
že jsem chtěla bojovat,
ale cítím, že možná
je to test od Mistryně,
že je poslala, aby mi
pomohli růst,
v tom okamžiku
si vzpomenu na Vás
(Dobrá.)
a medituji na Světlo –
nepomáhá to a musím
meditovat na Zvuk,
protože ten tlak
je tam stále
a pak nakonec musím
meditovat na Zvuk
10 –15 minut
a pak se ten tlak zmírní.
Pak si ale uvědomím,
že se ten tlak přemístil
k Vám, Mistryně.
To je v pořádku.
Prostě to jen meditací
neodchází.
To je v pořádku. To je
v pořádku.
Neexistuje
nějaký rychlokurs,
například
krátký kurs v rámci
Metody Quan Yin, abych se
ho mohla naučit, abych se
mohla při akutní
situaci těchto tlaků zbavit?
O čem mluvíte?
Můžete být přesná?
A co je to za žáky,
že vám způsobují takové
nesnáze
ve jménu lásky?
Neměli by to dělat.
Měli by vás nechat
být.
Ať je to kdokoli,
má vás nechat být.
Vy si žijte svůj život,
oni ať si žijí jejich život, ano?
Děkuji Vám, Mistryně.
Ano.

Řekněte té osobě,
která vám způsobila
ten tlak, promluvte
s ním nebo s ní,
že možná jak
jednáte neodpovídá
tomu, co očekává,
ale že každý se chová
jinak a vy máte
právo to tak dělat.
To je to, co činí
každého z nás jedinečným
a nikdo nemá právo
se vměšovat do způsobu
vašeho života,
pokud neporušujete
pravidla,
pokud chodíte
na skupinové meditace,
řídíte se učením
Mistryně, nikomu nic
není do vašeho způsobu
života a nemůže zaneřadit
vaše city. Takže
nechte toho člověka být.
Zdržujte se stranou
od toho, kdo to dělá,
víte, emocionálně.
Ano, Mistryně.
Ano.
Má dobroto, ať je to
kdokoli, radím mu nebo jí,
aby vás nechali být.
Má dobroto.
Ano, Mistryně, nejdřív jsem
si myslela, že jsem našťvaná,
oni se ale o mne skutečně
starají, jako o sestru,
proto skutečně chtějí, čekají,
že se budu nějak chovat.
Ne!
Nemají se
o vás starat.
Já se o vás starám,
to stačí.
Řeknete mu, aby se ztratil.
Ano, Mistryně!
Vměšovat se
do životů lidí není
práce praktikujících.

Děkuji Vám, Mistryně.
Miluji Vás.
Není zač.
Mají dost co dělat,
aby se postarali o svůj život,
o to, jak se sami
chovají.
Každý pracujte
svým způsobem
a nechte ostatní
být. Ano?
Dobrá, drahá,
nedělejte si s tím starosti.
Jen jim řekněte,
ať vás nechají být, ano?
Já to říkám.
Děkuji Vám, Mistryně!
Není zač.
Můj Bože, takto
vás znervózňovat.
To není dobrá pomoc.
Co je to za lásku?
To je posedlost.
To je závislost.
To není láska. Ano?
Dobrá.
Ať je to kdokoli,
doufám, že tomu,
co říkám, rozuměli.
Pokud ne, tlumočte jim to.
Dobrá, další.
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač.
Vypadáte krásně,
Mistryně.
Děkuji vám, drahá,
děkuji vám.
Máte ještě nějaké
otázky?
Myslím, že žádné další otázky.
Myslím, že jsme Vás chtěli
požádat, abyste nám pomohla
oslavovat s přípitkem.
Dobrá, já mám
něco k pití tady.
Dobrá.
Máte již vaše
nealkoholické vegetariánské
šampaňské?
Máme tady ještě jednu

malou speciální událost,
předtím rozkrojíme dort.
Vidím ho.
„Mistryně, miluji Vás.
Milujeme Vás.“
Vyrobili jste krásný dort.
Přála bych si tam být.
Dobrá, nechám vás,
pochutnejte si na dortu,
nebo chcete nejdřív přípitek?
Chceme si připít.
Na zdraví, tady.
Skvělé, Mistryně.
Za tento speciální den
a událost
Vám mnohokrát děkujeme.
Na zdraví.
Jedna, dva, tři.
Na zdraví! (Na zdraví!)
Šťastné setkání.
Děkujeme Vám.
Děkujeme, Mistryně.
Děkuji vám
a pochutnejte si na dortu
drinku a na všem.
(Milujeme Vás.)